

1. De oude paden en de goede weg

Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel.

Jeremia 6:16

In onze tekst gebruikt de profeet het beeld van een reiziger. Een verstandig reiziger zal op een kruispunt niet blindelings zijn reis vervolgen. Iemand die bevreesd is de verkeerde weg te nemen staat op de wegen en ziet toe. Daar roept de Heere ons toe op. We mochten een nieuw jaar binnengaan. Ook heden roept de Heere ons toe: 'Staat op de wegen!' Het is of de Heere laat zeggen tot Juda: 'Wat draaft gij toch over de wegen. Hol toch niet blindelings voort. Bedenk toch dat er een weg is die iemand recht schijnt, maar het laatste van die zijn wegen des doods.' Wat een les! Hoe zijn wij de nieuwe jaarkring binnengegaan? Als God ons niet stilzet, hollen wij voort.

De profeet gebruikt een meervoudsvorm als hij zegt: 'op de wegen'. Er zijn veel verkeerde wegen. De ene brede weg, kent verschillende wegen. Denk aan het pad van brute goddeloosheid en onverschilligheid. Of het pad van eigengerechtigheid en uitwendige godsdienstigheid. Voor beide geldt: 'Staat op de wegen!' Zowel de goddeloze Manasse als de rechtzinnige Saulus moest een goddelijk halt worden toegeroepen.

'En ziet toe.' Een reiziger let op de tekenen langs de weg. Hij leest daarnaast een routebeschrijving, blikt op zijn kompas, en toetst de omgeving aan zijn plattegrond. Wij dienen onze wegen te toetsen aan de Heilige Schrift. Ziet toe of u wel goed zit. We kunnen de reis immers nooit overdoen.

'En vraagt naar de oude paden.' Een reiziger die de weg niet

weet, vraagt het aan iemand die de omgeving kent. Dit wordt Juda geraden. O, wisten zij het maar eens niet meer. Toen Saulus op de weg werd stilgezet was zijn eerste vraag: 'Wat wilt Gij dat ik doen zal?' De profeet wijst op de 'oude paden'. Zij hebben bewezen de juiste en veilige weg te zijn. De karavanen reisden eeuwenlang via dezelfde wegen. Men week van de route niet af. Zo wordt Juda gewezen op de oude paden. De kanttekenaar merkt zo helder op: 'Dat is die God Zijn volk in voortijden altoos geleerd en geleid heeft, om hen tot de zaligheid te brengen.' Wat een opmerkelijke boodschap uit de mond van deze jonge profeet. De valse profeten kwamen met *nieuwe* paden. Van de profeet af tot de priester toe bedrijft eenieder valsheid en zij genezen de breuk op het lichtst. Toen waren en nu zijn er geen nieuwe paden nodig. Wij moeten vragen naar de paden waarop God altijd Zijn volk leidde. De paden waarop Abraham, Izak, Jakob, Mozes, Jozua, Samuël, David, Salomo, Hizkia en anderen gewandeld hebben. U kunt hun reisverslagen terugvinden in de Heilige Schrift. Vraag naar dié paden.

'Waar toch de goede weg zij.' Wij moeten het oude niet volgen omdat het oud is. De paden der goddeloosheid zijn ook oud. Wij moeten vragen naar de oude paden om de goede weg te vinden. Opmerkelijk: nu spreekt de profeet in het enkelvoud. Er is maar een goede weg. Het is de weg die leidt tot het goede doel. Op die weg ontmoeten alle geestelijke reizigers elkaar. Er zijn kruispunten waarop ze elkaar allemaal tegenkomen. Het is de weg van de drie stukken: ellende, verlossing en dankbaarheid. Het is de weg der waarachtige bekering. Het is de weg die Bunyan tekent in de *Christenreis*. Het is de weg waar Christus van sprak: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij.'

'En wandelt daarin.' Het is niet genoeg om de goede weg te weten. Juda wist de weg zo goed. Koning Josia had het volk te-

ruggeroepen tot de oude paden. Er zijn nog mensen die de oude paden zo goed weten. Maar men *wandelt* er niet in. Bedenk dat zij die de weg geweten en niet bewandeld hebben, met vele slagen geslagen worden. Kan een mens dat van zichzelf? Jeremia zegt in hoofdstuk 10: 'Ik weet, o HEERE, dat bij de mens zijn weg niet is.' Dat neemt echter niet weg dat het bevel wel blijft staan! Daar zouden we mee vast moeten lopen. Gods gebod zou ons gebed moeten zijn. Augustinus vroeg: 'Heere, geef wat Gij beveelt en eis wat Gij wilt.' Eén is er Die dit leren kan. De opperste Wijsheid heeft gezegd: 'Ik doe wandelen op de weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts.' *Hij* kan de voeten richten op de weg des vredes.

'Zo zult gij rust vinden voor uw ziel.' De paden in het oosten gaan door woestijnen. Daarlangs liggen rustplaatsen waar de wandelaar verkwikking vindt voor de hitte van de dag en de koude van de nacht. Zo zullen ook geestelijke wandelaars rust vinden. Zij *nemen* geen rust, maar *vinden* rust. Christus schenkt hun die rust op Zijn tijd en wijze. Het behoort tot de gaven die Hij voor de Zijnen verworven heeft. Rust voor hun zielen is een geestelijke rust. 'Er blijft dan een rust over voor het volk van God.' Ook voor u?